

УДК 37.014:378.159

Ілляхова М. В.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КРЕАТИВНОСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРАЦІВНИКА

У статті визначено й обґрунтовано організаційно-педагогічні умови ефективного розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника. Визначено, що організаційно-педагогічні умови розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника у системі підвищення кваліфікації орієнтовано на реалізацію принципів і моделей відкритої освіти, інтеграцію ключових методологічних настанов, підходів і принципів формування інноваційно-креативного освітнього простору. Доведено, що ефективно забезпечення організаційно-педагогічних умов розвитку професійної креативності науково-педагогічних працівників у післядипломній освіті передбачає наявність ключових елементів: нормативно-правової бази, науково-методичного забезпечення, соціально-психологічного середовища, цифрового простору. Це вможливує формування сучасного професійного середовища, в якому реалізуються спільні креативні ідеї, ефективна співпраця, неформальне спілкування, посилюється практична спрямованість науково-педагогічних досліджень, з'являються нові форми науково-методичного супроводу, консультування, експертизи, аудиту, а також формуються інноваційні та стажувальні майданчики.

Ключові слова: *безперервний професійний розвиток науково-педагогічних працівників, професійна креативність, післядипломна освіта, науково-педагогічна діяльність, організаційно-педагогічні умови.*

Соціокультурна динаміка інфосвіту щоразу актуалізує на оновленні напрямів розвитку, завдань і змісту освітньої практики закладів вищої освіти. Сучасний конкурентоспроможний науково-педагогічний працівник має не лише здійснювати підготовку фахівців, які відповідатимуть інноваційним орієнтирам, соціальним настановам, економічним стратегіям інформаційного суспільства з інноваційно-креативним типом економіки, а й ефективно реалізовувати дослідницьку, креативну, новаторську діяльність. Значну роль при цьому відіграють можливості безперервного професійного розвитку науково-педагогічного працівника, оскільки когерентні організаційно-педагогічні умови практики самовдосконалення фахівця вможливають активізацію його пошуково-креативної діяльності у реалізації ідей модернізації педагогічної освіти, розвитку і саморозвитку інноваційно-креативного потенціалу, формування авторського, індивідуального стилю професійної діяльності, ефективну реалізацію практики нововведень. Так, одним із ключових завдань науково-педагогічної діяльності є створення гармонійного професійного середовища на засадах відкритості, інноваційності, креативності, трансдисциплінарності, в якому упроваджуватимуться авторські технології, методи, програми розвитку професійної креативності фахівця.

У дослідженні організаційно-педагогічних умов розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника важливими є такі теоретичні положення вітчизняних і зарубіжних науковців:

– базовою умовою функціонування сучасного освітнього простору є принцип безперервного професійного розвитку й удосконалення фахівця впродовж усього його життя, що передбачає цілісний розвиток особистості, саморозвиток і активізацію її креативного, творчого, інноваційного потенціалу, безперервне вдосконалення фахових компетентностей і надпрофесійних (soft skills) компетенцій, покращення стандартів професійної діяльності, що триває впродовж усього періоду професійної діяльності фахівця (Дж. Алеандрі, Н. Бібік, А. Владіславлев, С. Гончаренко, Н. Гузій, І. Зязюн, О. Коккос, Г. Кузнецов, М. Лапенко, М. Лаал, Т. Маркова, О. Пометун, О. Савченко, В. Семиченко, С. Сисоєва, В. Сидоренко, Т. Сорочан, О. Тонконога, К. Чарнецькі, О. Чалий, Н. Шанідзе та інші);

– управління професійним розвитком науково-педагогічних працівників не допускає шаблонності і вимагає творчого підходу, урахування специфіки конкретної професійної-освітньої, педагогічно-психологічної, управлінської ситуації (Г. Дмитренко, Г. Єльнікова, В. Кремень, В. Олійник, Т. Сорочан, С. Чернишова та інші);

– необхідною умовою безперервного професійного розвитку науково-педагогічних працівників є встановлення гармонійного зв'язку між виконанням професійних обов'язків і розвитком особистісних якостей, а також орієнтація на ціннісне ставлення науково-педагогічного працівника до власного розвитку, рефлексія власного життєво-професійного досвіду, цінність рефлексивно-дослідницької позиції (Т. Бабенко, О. Бондарчук, О. Вакулюк, С. Гончаренко, І. Зязюн, Л. Карамушка, П. Лушин, В. Рибалка, О. Філь та інші);

– сучасна система післядипломної освіти має бути спрямована на розвиток науково-педагогічних кадрів, їхню творчу, креативну самореалізацію відповідно до демократичних цінностей, ринкових засад економіки, сучасних науково-технічних досягнень (Н. Гузій, В. Саюк, Л. Сергеева, В. Сидоренко, М. Скрипник, Н. Ничкало, Ж. Таланова, Г. Штомпель та інші).

Аналіз наукових праць свідчить, що питанням безперервного професійного розвитку науково-педагогічних працівників, особливо підвищення професійної компетентності, приділяється значна увага сучасних дослідників. Визначається, що перед системою післядипломної освіти стоїть ключове завдання – розроблення ефективної моделі безперервного професійного розвитку науково-педагогічних працівників у контексті запитів інноваційного, інтернаціонального суспільства, перспектив розвитку національної економіки

та глобальних технологічних змін. Так, необхідно визначити комплекс організаційно-педагогічних і психологічних умов розвитку професійної креативності науково-педагогічних працівників, оскільки це підвищить конкурентоспроможність науково-педагогічного працівника на ринку освітніх послуг, актуалізує його безперервний саморозвиток та самовдосконалення впродовж життя, активізує креативний, інноваційно-дослідний потенціал.

Мета статті полягає у необхідності визначення організаційно-педагогічних умов розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника з метою забезпечення когерентного науково-методичного супроводу вдосконалення його професіоналізму протягом життя.

Професійна місія сучасного науково-педагогічного працівника полягає у здійсненні ефективної науково-інноваційної, педагогічно-психологічної діяльності в умовах інтернаціоналізації і формуванні суспільства знань. У новому типі економічної організації суспільства вирішальна роль належить безперервному виробництву знань, що визначає інноваційний розвиток економіки. Саме менеджмент знань стає рушійною силою соціальних перетворень, що вможливають модернізацію та інноваційний розвиток системи освіти. Зважаючи на це, професійна креативність науково-педагогічного працівника стає важливим ресурсом поповнення та збагачення системи знань, задля формування інноваційної інфраструктури безперервної освіти. Професійна креативність науково-педагогічного працівника презентує креативно-інноваційні, евристичні досягнення фахівця на різних етапах його професійної діяльності та розуміється як створення авторських професійних продуктів і досягнення високих результатів науково-педагогічної діяльності у процесі реалізації творчих, інтелектуальних, операційних здібностей фахівця. Розвиток професійної креативності науково-педагогічного працівника можливо розглядати, урахувавши три аспекти: 1) цілеспрямована зміна, що вносить до освітнього процесу нововведення, удосконалення освітніх компонентів та елементів; 2) процес створення авторських технологій, методів, методик, засобів, програм, що модернізують якість освітнього процесу; 3) пошук, адаптація і впровадження ефективних методик і програм до освітнього процесу та їхнє творче переосмислення. Так, креативна діяльність науково-педагогічного працівника є процесом самовизначення у ставленні до нового, конструктивної зміни себе, власної професійної позиції, подолання бар'єрів у самореалізації.

На наше переконання, професійна креативність науково-педагогічного працівника є системною, багатофакторною, інтегративною єдністю когнітивних знань, операційних умінь, праксеологічних навичок, ціннісних орієнтацій, акмеологічних настанов фахівця, що вможливають його ефективну науково-дослідну діяльність, забезпечують систематичне, інноваційне оновлення змісту і методів освітнього процесу, реалізують потенціал діагностики та аналізу навчально-пізнавальної діяльності, формують навички до самоактуалізації, самоорганізації, самодетермінації, розвивають потенціал латерального, гнучкого, інноваційного мислення, соціальної та професійної мобільності, актуалізують потребу в самоосвіті, вмінні реагувати на непередбачувані, змінні умови професійної діяльності й володіти динамікою власних життєво-професійних можливостей. Гармонійне співвідношення складників, компонентів і професійних якостей науково-педагогічного працівника формує вищий рівень розвитку його професійної креативності. Зважаючи на це, післядипломна освіта має забезпечити відповідні організаційно-педагогічні умови розвитку професійної креативності науково-педагогічних працівників як неодмінну умову підвищення ефективності професійної діяльності в сучасних умовах.

У сучасній педагогічній практиці дуже часто використовується поняття “умови”. Так, Великий тлумачний словник сучасної української мови розкриває це поняття як “необхідні обставини, особливості реальної дійсності, які вможливають здійснення, створення, утворення чого-небудь або сприяють чомусь” [2, с. 1295]. Так, педагогічні умови відрізняються від соціальних, психологічних і організаційних умов. Соціальні умови забезпечують прозорість наукової і педагогічної діяльності науково-педагогічних працівників для громадськості, визначають матеріальні та моральні стимули їхньої діяльності. Психологічні умови ґрунтуються на закономірностях розвитку та самореалізації особистості фахівця, створенні психологічного комфорту, врахуванні його індивідуальних особливостей. Організаційні умови визначають загальні вимоги до структури та порядку підготовки науково-педагогічних кадрів, а педагогічні – це сукупність об'єктивних можливостей змісту, форм, методів, прийомів і засобів педагогічної діяльності [2, с. 196].

Організаційно-педагогічні умови – це обов'язковий складник будь-якої педагогічної системи, який уміщує комплекс можливостей освітнього простору закладу післядипломної освіти, що спрямовано на ефективне матеріально-технічне, науково-методичне, соціально-психологічне, інформаційно-комунікаційне забезпечення професійного розвитку фахівця; сукупність взаємопов'язаних факторів, необхідних для цілеспрямованого процесу розвитку професійної компетентності з метою вдосконалення ключових компетенцій фахівця; сукупність об'єктивних можливостей для цілеспрямованого відбору, конструювання елементів змісту й організаційних форм безперервного розвитку, а також моніторингу й корегування складників андрагогічної системи; сукупність внутрішніх і зовнішніх критеріїв, що визначають специфіку професійного розвитку фахівця, його індивідуальну траєкторію професійного розвитку, з урахуванням соціальних запитів і моральних якостей. Відповідно до завдань нашого дослідження, організаційно-педагогічні умови ми будемо розглядати як системну єдність взаємопов'язаних та взаємоузгоджених зовнішніх і внутрішніх факторів, які забезпечують цілеспрямований розвиток професійної креативності науково-педагогічного працівника,

ураховуючи професійні вимоги, соціальні запити, індивідуальні можливості, особистісні якості і етичні настанови.

Організаційно-педагогічні умови розвитку професійної креативності науково-педагогічних працівників у системі підвищення кваліфікації орієнтовано на реалізацію принципів і моделей відкритої освіти, інтеграцію ключових методологічних підходів в освіті дорослих, зокрема:

- андрагогічний визначає шляхи вдосконалення процесу здобуття професійно значущих знань, формування вмій, навичок, настанов з урахуванням специфічних рис навчання й особистісних якостей науково-педагогічного працівника;

- системний забезпечує сукупність взаємозв'язаних елементів, зокрема цілей, умов, чинників, організаційного, змістового, діагностичного й нормативно-правового забезпечення, що уможливорює послідовний, цілісний, логічно впорядкований і структурований поетапний процес розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника у системі післядипломної освіти;

- компетентнісний зумовлює оптимізацію індивідуальної освітньої траєкторії науково-педагогічного працівника, забезпечення свободи свідомого вибору змісту, форм, параметрів, шляхів розвитку і саморозвитку професійної креативності фахівця;

- герменевтичний утверджує інтерпретаційні межі розуміння педагогічної дійсності з позицій виявлення сенсу безперервної освіти як форми соціально-особистісного буття, оволодіння сутнісними законами становлення і розвитку особистості фахівця та методами взаєморозуміння суб'єктів освітнього процесу;

- феноменологічний дозволяє аналізувати та усвідомлювати професійні знання, індивідуальний життєво-професійний досвід та варіативні освітні практики з урахуванням багатовимірного спектра різних педагогічних, соціально-історичних, психологічних, нейрофізіологічних настанов;

- синергетичний підхід дозволяє створити інтегровану модель самоорганізації і саморозвитку фахівця, що орієнтована на практичну герменевтику індивідуальних випадків та уможливорює виникнення нової організації системних елементів професійного становлення особистості;

- аксіологічний передбачає вибір науково-педагогічним працівником особистісної системи професійного розвитку і саморозвитку, індивідуальної освітньої траєкторії, з урахуванням педагогічних здібностей, якостей, потенційних можливостей, поведінкових моделей, ціннісних настанов, освітньо-особистісних потреб і запитів;

- праксеологічний передбачає моделювання практично орієнтованих, варіативних технологій (зміст, форми, методи й засоби) та ефективну реалізацію у професійному розвитку науково-педагогічного працівника, а також розвиток критичного мислення й удосконалення процесу ухвалення рішень, що спрямовано на реалізацію оптимізації ресурсних витрат, а також уміння результативно планувати й виконувати фахову діяльність.

Формування змісту організаційно-педагогічних умов розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника здійснюється з урахуванням галузевої специфіки та професійного спрямування, що визначається: модернізацією національної системи освіти щодо забезпечення закладів вищої освіти висококваліфікованими та конкурентоспроможними на ринку освітніх послуг фахівцями; викликами відкритого інноваційного суспільства щодо розвитку інформаційно-технологічного суспільства та утвердження пріоритетів сталого розвитку; сучасними вимогами і світовими євроінтеграційними процесами щодо авторського оновлення форм, методів і засобів професійно-педагогічної діяльності.

Організаційно-педагогічні умови мають забезпечувати розвиток професійної креативності науково-педагогічного працівника відповідно до базових принципів побудови системи відкритої освіти, зокрема:

- принцип безперервності передбачає організацію систематизованого й цілеспрямованого процесу розвитку й удосконалення науково-педагогічним працівником необхідних для його успішної інноваційно-креативної діяльності професійних компетентностей і надпрофесійних (soft skills) навичок протягом усього життя;

- принцип креативності передбачає розвиток умінь і навичок науково-педагогічного працівника створювати, проектувати нові зв'язки, властивості та відносини у професійній діяльності шляхом розкриття акмеологічного потенціалу, актуалізації креативних ресурсів особистісно-професійного розвитку, розроблення авторських методик і технологій, реалізації когнітивної гнучкості, діалогічного і латерального мислення у процесі пошуку ефективних шляхів вирішення життєво-професійних проблем;

- принципи варіативності і мобільності передбачають комбінаційну гнучкість, можливість вибору параметрів, змісту, методів, джерел, термінів, темпу навчання за індивідуальною освітньою траєкторією, з урахуванням соціокультурних змін і вимог до підвищення кваліфікації конкурентоспроможного науково-педагогічного фахівця;

- принцип інтерсуб'єктивності передбачає взаємодію між куратором та слухачем так, як діалог на основі звернення андрагога до внутрішнього досвіду і життєві особистості. Такий спосіб взаємодії у розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника не лише формує настрої, переживання, інтенції учасників андрагогічного процесу, а й утворює специфічну смислову царину, в якій кожен є автором власних смислових конструктів;

- принцип модульності передбачає організацію процесу підвищення кваліфікації шляхом опанування модульних освітніх програм розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника на

основі поєднання модульних освітніх технологій і залікових кредитів, причому слухач послідовно й виважено засвоює навчальний матеріал цілісними, ієрархічно впорядкованими й структурованими частинами (кредитними модулями, змістовими модулями і підмодулями), результати яких є підставою для визначення результативності і якості підвищення кваліфікації;

– пошуково-ситуаційний принцип передбачає моделювання подій і ситуацій, ситуативне структурування інформації, постановку комунікативних проблем у вигляді проблемно-рольових ситуацій, накопичення досвіду успішного рішення професійних завдань, опору на індивідуальність кожного фахівця, його рівень креативного потенціалу, своєчасну діагностику особистісних досягнень;

– принцип мотивації наукової діяльності актуалізує пізнавальний потенціал для ефективного наукового пошуку і створює готовність науково-педагогічного працівника до прояву інтелектуальної активності у вирішенні складної, неоднозначної проблемної ситуації. Науково-дослідну діяльність ми розглядатимемо як фактор, який спрямовано на постійне пізнання, прагнення до визначення сутності будь-якого явища, пошук найефективніших способів розв'язання професійних проблем, постійне експериментування, самоаналіз і самооцінку.

– принцип трансгресивності вможливує виявлення кроскультурних механізмів набуття соціокультурного досвіду науково-педагогічним працівником, вивчення практики створення інтеркультурних цінностей для подолання меж власних можливостей із метою самоактуалізації й самореалізації у професійному розвитку;

– принцип трансдисциплінарності вможливує реалізацію дискурсивного дослідницького проекту в професійному розвитку науково-педагогічних працівників, який здійснюють кілька різних галузей (наприклад, нейрофізіологія, педагогіка, менеджмент), при цьому фахівець усвідомлює себе в інтертекстуальному метаконтексті різноманітних креативних, міждисциплінарних і кроскультурних практик;

– принцип науково-методичного супроводу полягає у безперервній підтримці креативних ініціатив, інновацій на всіх етапах міжкурсового періоду, ефективному науковому, інформаційному, предметно-методичному, професійно-кваліфікаційному забезпеченні процесу самовдосконалення й самореалізації науково-педагогічного працівника, його професійній мотивації до виконання професійних ролей;

– принцип цифровізації передбачає створення когерентного, віртуального, диференційованого освітнього простору для безперервного розвитку і саморозвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника за індивідуальними освітніми траєкторіями. Наприклад, кафедра філософії і освіти дорослих “Університету менеджменту освіти” у е-проекті “Віртуальна кафедра андрагогіки” реалізує наукові, науково-дослідні, експериментально-виробничі інноваційні проекти із залученням наукових, творчих, соціально-активних вітчизняних та іноземних спеціалістів трансдисциплінарної сфери, що дозволяє: впроваджувати інноваційні технології науково-методичного супроводу у післядипломній освіті; залучати до простору безперервної освіти потенційних партнерів наукової, методичної, практичної сфери для вирішення актуальних завдань професійного розвитку фахівців; сприяти взаємодії між неприбутковими організаціями і суспільством, ЗМІ, комерційними структурами задля розвитку системи освіти дорослих; розробляти та апробувати варіативні освітні моделі підвищення кваліфікації з урахуванням запитів і потреб науково-педагогічних працівників; організовувати науково-методичний полілог в інтерактивних форматах: тренінгах, круглих столів, семінарів, конференцій, вебінарів, чатів, відеомостів, відеоконференцій, on-line студій тощо;

– принцип технологічності передбачає використання у розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника ефективних креативних технологій, методів і прийомів;

– принцип моніторингу якості забезпечує можливість перманентного вимірювання й оцінювання динаміки розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника на всіх етапах міжкурсового періоду.

Ураховуючи методологічні настанови, підходи і принципи забезпечення розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника, нами визначено базові організаційно-педагогічні умови. До них відносимо нормативно-правову базу, науково-методичне забезпечення, соціально-психологічне середовище, цифровий простір для ефективного забезпечення безперервного розвитку професійної креативності науково-педагогічних працівників у післядипломній освіті. Наприклад, до зовнішніх документів відносимо Закон України “Про освіту”, Закон України “Про вищу освіту”, Наказ МОН “Про затвердження Положення про підвищення кваліфікації та стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів”, а також до зовнішніх нормативно-правових документів відносимо й інші, які дотичні та частково регулюють питання підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників ВНЗ. До внутрішніх нормативно-правових документів належать: освітньо-професійні програми підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників, Положення про організацію підвищення кваліфікації, а також навчальні плани, навчально-тематичні плани тощо. До науково-методичного забезпечення відносимо зміст, технології та методи розвитку професійної креативності, а також методичне забезпечення, форми роботи суб'єктів освітнього процесу, технології оцінювання тощо. До забезпечення соціально-психологічного середовища ефективного розвитку професійної креативності відносимо технології моніторингу, діагностики і самодіагностики креативності у професійній діяльності науково-педагогічного працівника, його психологічних особливостей, визначення рівня креативного потенціалу, методи формування психологічної і організаційної культури професійного розвитку фахівця тощо. До цифрових умов розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника відносимо створення відкритого, віртуального інформаційно-комуніка-

ційного простору, в якому ефективно функціонує дистанційна система науково-методичного супроводу і підтримується науково-педагогічний віртуальний полілог в інтерактивних формах.

Висновки. Під час моделювання і формування організаційно-педагогічних умов розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника необхідно враховувати означені методологічні настанови, підходи і принципи професійного розвитку фахівця, а також його специфічні індивідуальні характеристики. Це вможливує формування сучасного професійного середовища, в якому реалізуються спільні креативні ідеї, ефективна співпраця, неформальне спілкування, посилюється практична спрямованість науково-педагогічних досліджень, з'являються нові форми науково-методичного супроводу, консультування, експертизи, аудиту. Це створює інноваційне середовище для забезпечення мобільності, конкурентоздатності науково-педагогічних працівників та гнучкості їхнього професійного розвитку, зважаючи на швидкозмінні національні та міжнародні вимоги. У забезпеченні відповідних організаційно-педагогічних умов створюється емоційно-комфортне середовище підвищення кваліфікації, актуалізуються творчі якості фахівця, розкривається інноваційно-креативний потенціал науково-педагогічного працівника.

Ефективне використання зазначених можливостей та варіативності розвитку професійної креативності науково-педагогічного працівника може зупинити ізоляцію і стагнацію у сфері наукових досліджень і професійної мобільності, сформулювати запит на економічно ефективні розробки у галузі фундаментальних і прикладних наук, скоротити розрив між дослідженнями та впровадженням їхніх результатів, інтегрувати безперервну освіту й науку України до освітнього та дослідницького простору Європейського Союзу.

Використана література:

1. Чернишова Є. Р., Гузій Н. В., Ляхощкий В. П. Підготовка науково-педагогічних кадрів у системі післядипломної педагогічної освіти: зміст, організаційні форми, технології : науковий посібник. Київ : ДВНЗ "Уч-т менеджменту освіти" НАПН України, 2014. 318 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / укл. і гол. ред. В. Т. Бусол. Київ ; Ірпінь : ВТФ "Перун", 2001. 1440 с.

References:

1. Chernyshova Ye. R., Huzii N. V., Liakhotskyi V. P. (2014), *Pidhotovka naukovopedagogichnykh kadriv u systemi pisliadyplomnoi pedagogichnoi osvity: zmist, orhanizatsiini formy, tekhnolohii: naukovyi posibnyk*. Derzh. vyshch. navch. zaklad "Un-t menedzh. osvity". K.: DVNZ "Un-t menedzhmentu osvity" NAPN Ukrainy. 318 s [in Ukrain].
2. Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy (2001), ukladach i holovnyi red. V. Busol. K.: Irpin: VTF Perun. 1440 s [in Ukrain].

Ильяхова М. В. Организационно-педагогические условия развития профессиональной креативности научно-педагогических работников

В статье определены организационно-педагогические условия эффективного развития профессиональной креативности научно-педагогического работника. Установлено, что организационно-педагогические условия развития профессиональной креативности научно-педагогического работника в системе повышения квалификации ориентировано на реализацию принципов и моделей открытого образования, интеграцию ключевых методологических установок, подходов и принципов формирования креативно-инновационного образовательного пространства. Доказано, что эффективное обеспечение организационно-педагогических условий развития профессиональной креативности научно-педагогических работников в последипломном образовании предполагает наличие ключевых элементов: нормативно-правовой базы, научно-методического обеспечения, социально-психологической среды, цифрового пространства. Это делает возможным формирование современной профессиональной среды, в которой реализуются совместные креативные идеи, эффективное сотрудничество, неформальное общение, усиливается практическая направленность научно-педагогических исследований, появляются новые формы научно-методического сопровождения, консультирования, экспертизы, аудита.

Ключевые слова: непрерывное профессиональное развитие научно-педагогических работников, профессиональная креативность, последипломное образование, научно-педагогическая деятельность, организационно-педагогические условия.

Illiakhova M. V. Organizational and pedagogical conditions for the development of professional creativity of scientific and pedagogical workers

Organizational and pedagogical conditions for the effective development of professional creativity of a scientific and pedagogical worker are defined and analyzed. It is proved that torganizational and pedagogical conditions for the development of professional creativity of a scientific and pedagogical worker in the advanced training system are focused on the implementation of open education principles and models, the integration of key methodological guidelines, approaches and principles for the formation of a creative and innovative educational space. Effective provision of organizational and pedagogical conditions for the development of professional creativity of scientific and pedagogical workers in postgraduate education assumes the presence of key elements: the regulatory framework, scientific and methodological support, the socio-psychological environment, digital space. This makes it possible to form a modern professional environment in which joint creative ideas are implemented, effective cooperation, informal communication, the practical orientation of scientific and pedagogical research is enhanced, new forms of scientific and methodological support, counseling, expertise, auditing are emerging.

Key words: continuous professional development of scientific and pedagogical workers, professional creativity, postgraduate education, scientific and educational activities, organizational and pedagogical conditions.